

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 - Titlul proiectului de act normativ – Proiect de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului privind măsurile de sprijin financiar acordat de către sprijin financiar acordat de Autoritatea operatorilor economici din portofoliu, în vederea depășirii efectelor crizei economico financiare mondiale

Secțiunea a 2 - a Motivul emiterii actului normativ

Economia românească a rezistat multiplelor șocuri externe, dar acum este expusă unor riscuri semnificative, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, care trebuie înțelese și corectate. În principal dependența de finanțarea externă este principalul risc. Ea este urmată de cererea internă în exces care generează riscuri de supraîncălzire a economiei și riscul de a nu putea continua reformele de ordin structural, esențiale pentru a facilita creșterea productivității muncii și a permite reducerea decalajului față de nivelul mediu european.

Totuși, în realitate companiile care au contractate credite pentru dezvoltare sau pentru acoperirea nevoilor de capital de lucru, se vor confrunta cu imposibilitatea de a restitui aceste împrumuturi, concomitent cu îngreunarea posibilității de plată a furnizorilor, mai ales în cazul celor care au de făcut plăți în valută.

Pe de altă parte, întrucât bursele mondiale se prăbușesc, iar Bursa de Valori București a pierdut sume importante în ultima perioadă, companiile nu mai pot miza pe acestea ca și surse de finanțare, astfel încât o altă variantă de acoperire a nevoilor financiare este total blocată.

Cum pe fondul crizei economice, este de așteptat ca și solicitările de creditare din partea companiilor adresate băncilor să scadă, se conturează astfel tabloul complet al unei crize financiare, care va arunca în faliment multe companii din România. Efectul este unul de recul deoarece creditorii care în condiții normale ar fi fost de acord să acorde mai multe termene de grație partenerilor lor de afaceri de la care au de încasat bani, fiind acum în condiții de criză economică sub presiunea propriilor creditori, vor pune o presiune și mai mare pe debitorii lor, să li se plătească banii, iar reacția va fi una în lanț, întrucât extrem de multe companii nu vor găsi resursele necesare să își achite datoriile scadente și vor lua, din păcate, calea falimentului. Acest fenomen va genera reajustări ale nivelului de forță de muncă cu influențe deosebite asupra șomajului.

Având în vedere faptul că atât specialiștii internaționali cât și cei din țară estimează pericolul apropiat al crizei mondiale, apreciind chiar faptul că „România se numără printre economiile cele mai vulnerabile la actuala criză de lichidități” este necesară

analizarea corectă a situației actuale și de perspectivă a țării și sprijinirea companiilor caracterizate printr-un grad ridicat al volumului de producție destinat exportului și printr-un grad de îndatorare mare.

În acest context, în calitate de acționar, dar și de creditor, ca urmare a preluării unor creanțe fiscale și comerciale, neperformante, în vederea valorificării, AVAS își propune să susțină financiar societățile comerciale din portofoliu, până depășesc perioada de criză sau până când vor fi capabile să prezinte un plan de redresare și viabilizare, în condițiile prezentului act normativ.

Aceste măsuri vin în completarea măsurilor pe care le va lua Ministerul Economiei și Finanțelor în vederea atenuării efectelor crizei economice financiare mondiale.

1. Descrierea situației actuale

Întrucât turbulențele de pe piețele financiare internaționale s-au accentuat în ultimele săptămâni, este oportun să analizăm impactul potențial al acestora asupra sistemului financiar și al economiei românești. Sectorul bancar din România este afectat prin creșterea costurilor finanțării externe. Impactul este totuși limitat datorită caracteristicilor mediului financiar românesc, precum și măsurilor de ordin prudential, de politică monetară și de întărire a stabilității financiare, adoptate de-a lungul timpului de către Banca Națională.

Criza financiară de proporții s-a suprapus unei perioade mai puțin faste și pentru sectorul real al economiei. Cererea agregată în economiile cele mai dezvoltate a înregistrat un declin, în timp ce creșterea prețurilor la energia electrică și materii prime a atras presiuni inflaționiste, care au limitat marja de manevră a autorităților pentru reducerea ratelor dobânzilor. Criza financiară mondială s-a accentuat sensibil și a afectat puternic sistemul bancar din Uniune Europeană. Pe lângă problemele specifice, legate în special de piața creditelor ipotecare și de garantarea activelor prin ipoteci sau de pierderile generate de adoptarea de către diferite bănci a unor strategii extrem de riscante, sectorul bancar s-a confruntat în ultimele săptămâni cu o erodare generală a încrederii.

Lipsa generală de siguranță cu privire la riscul de credit al diferitelor instituții financiare a secătuit piața împrumuturilor interbancare și a făcut ca accesul la lichidități al instituțiilor financiare să devină tot mai dificil.

Situația actuală constituie o amenințare la adresa existenței

diferitelor instituții financiare care se confruntă cu dificultăți ca urmare a modelului de afaceri adoptat sau a practicilor lor economice, ale căror carențe sunt scoase în evidență și exacerbate de criza de pe piețele financiare.

Pentru ca aceste instituții să redobândească o viabilitate pe termen lung, în loc să intre în lichidare, va fi nevoie de o restructurare profundă a operațiunilor pe care le desfășoară. În situația de față, criza afectează însă în egală măsură și instituțiile financiare care sunt în esență solide și ale căror dificultăți sunt exclusiv rezultatul condițiilor generale ale pieței, care au restrâns drastic accesul la lichidități. Pentru a garanta viabilitatea pe termen lung a acestor instituții, este posibil să fie nevoie de o restructurare mai puțin profundă.

Așa cum se specifică în Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor adoptate în legătură cu instituțiile financiare în contextul actualei crize financiare mondiale nr.C270/02/2008 „În orice caz însă, măsurile adoptate de un stat membru pentru a sprijini (anumite) instituții care operează pe piața financiară națională din statul respectiv pot favoriza aceste instituții în detrimentul altora care operează pe teritoriul statului membru în cauză sau în alte state membre.”

În cadrul reuniunii Consiliul ECOFIN din 7 octombrie 2008, s-a concluzionat asupra angajamentului de a se întreprinde toate măsurile necesare pentru a spori soliditatea și stabilitatea sistemului bancar, cu scopul de a restabili încrederea în sectorul financiar și de a permite reluarea funcționării normale a acestuia.

Concluziile Consiliului ECOFIN enumeră următoarele principii:

- intervențiile ar trebui să se facă în timp util, iar sprijinul acordat ar trebui, în principiu, să fie temporar;
- statele membre vor veghea la protecția intereselor contribuabililor;
- acționarii existenți ar trebui să sufere consecințele unei astfel de intervenții;
- statele membre ar trebui să fie în măsură să efectueze schimbări la nivelul personalului de conducere;
- personalul de conducere nu ar trebui să rețină beneficii necuvenite;
- guvernele pot avea, *inter alia*, competența de a interveni în ceea ce privește remunerațiile;
- trebuie protejat interesul legitim al concurenților, în special prin intermediul normelor privind ajutoarele de stat;

— ar trebui evitate efectele colaterale negative.

Având în vedere amploarea crizei, care periclitează în prezent și situația unor bănci în esență solide, gradul înalt de integrare și interdependență a piețelor financiare europene, precum și repercusiunile severe pe care le-ar putea avea posibilul faliment al unei instituții financiare relevante la nivel de sistem, de exacerbare suplimentară a crizei, Comisia admite, prin Comunicare, faptul că statele membre pot considera necesară adoptarea de măsuri corespunzătoare pentru a menține stabilitatea sistemului financiar. Dat fiind caracterul specific al problemelor care afectează în prezent sectorul financiar, Comisia admite faptul că este posibil să fie necesară extinderea domeniului de acțiune al acestor măsuri dincolo de stabilizarea instituțiilor financiare individuale și includerea de scheme generale.

Deși evoluțiile din ultimele luni de pe piețele financiare internaționale nu au precedent în întreaga perioadă postbelică, obligând guvernele și băncile la măsuri de asemenea fără precedent, economiștii avertizează că România „trebuie să își reducă cheltuielile, să reformeze sectorul public și să se asigure că politicile sunt implementate eficient, în caz contrar existând riscul destabilizării economiei. Unii spun chiar că România ar trebui să ceară, preventiv, ajutorul Fondului Monetar Internațional, după ce vecinele sale Ungaria și Ucraina au făcut acest lucru pentru a reda încrederea investitorilor”.

În opoziție, Banca Națională a României susține ideea că economia românească a rezistat multiplelor șocuri externe deosebit de bine întrucât:

- Creșterea economică, de 8-9% în 2008, este de departe cea mai puternică din Uniunea Europeană;
- Rata inflației, care a înregistrat un vârf de peste 9% în iulie, a intrat pe panta descrescătoare anticipată și ar putea coborî spre 6% până la sfârșitul anului;
- Deficitul extern – principala vulnerabilitate a economiei – pare să se fi stabilizat în jurul valorii din 2007 de 14% din PIB, un nivel care va trebui totuși corectat treptat, începând din 2009, pentru a evita o aterizare dură, prezisă de suficienți analiști încă pentru acest an;
- Sistemul bancar din România continuă să se dezvolte în ritm accelerat. Deși unele din băncile-mamă au raportat pierderi ca urmare a expunerilor pe băncile americane

intrate în faliment, aceste pierderi nu au afectat operațiunile băncilor din România. Băncile din țara noastră nu au avut expuneri semnificative nici pe instrumente financiare derivative transformate în pierderi, nici pe bănci intrate în faliment;

- Cursul valutar, după corecția produsă pe piață în a doua jumătate a anului trecut, pare să oscileze în limitele normale pe o piață liberă, fără presiuni semnificative într-o direcție sau alta.

Totuși, specialiștii recunosc faptul că situația nu este însă idilică, existând riscuri semnificative, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, ce trebuie înțelese și acționat pentru a fi corectate.

- Dependența de finanțarea externă este principalul risc și deficitul extern ar trebui redus cu 4-5 puncte procentuale din PIB pentru a rămâne sustenabil și a păstra o creștere economică viguroasă. Această reducere de deficit se poate realiza și printr-o creștere mai moderată a creditului;
- Cererea internă în exces generează riscuri de supraîncălzire, care însă diferă de la o ramură la alta, de la construcții unde nu sunt necesare stimulente suplimentare, la agricultură unde sunt necesare investiții suplimentare pentru fructificarea potențialului natural.

Pe termen mai lung este esențială continuarea reformelor de ordin structural, pentru a facilita creșterea productivității muncii și, pe această bază, a reduce decalajele față de nivelul mediu european. Faptul că sistemul bancar românesc, până la această dată, a scăpat nevătămat de criza din prezent nu înseamnă că el nu are de făcut față unor provocări importante. Dintre acestea, cele care par cele mai importante sunt:

- Evaluarea riguroasă și responsabilă a riscurilor din activitatea bancară:
 - evitarea exuberanței, pe care ar putea-o declanșa faptul că nu s-a extins și la noi criza bancară;
 - înțelegerea clară a faptului că România nu a parcurs încă un ciclu economic complet. Faptul că economia se află într-o fază de expansiune a ajutat mult la menținerea sănătății sistemului bancar. În evaluarea riscurilor, însă, băncile trebuie să ia în calcul și momentul când creșterea economică nu va mai fi la fel de viguroasă;
 - evitarea iluziei că orice risc asumat de bancă poate

fi transferat asupra clientului. Riscurile excesive se pot ușor întoarce împotriva creditorului;

– păstrarea vigilenței pentru a minimiza riscul operațional. Creșterea puternică a numărului de clienți și de operațiuni, mărirea numărului de unități și de salariați sunt, prin ele însele, factori de risc operațional, ce trebuie evaluat și contracarat, prin măsuri adecvate.

— Pregătirea riguroasă a forței de muncă. Este în strânsă legătură cu minimizarea riscului operațional. De multe ori, programele de austeritate sacrifică însă exact bugetele de pregătire a personalului – ceea ce afectează pe termen lung potențialul unei întreprinderi.

Sectorul bancar din România este în continuare afectat în principal sub forma creșterii costurilor finanțării externe. Impactul limitat se datorează caracteristicilor mediului financiar din România, precum și măsurilor de ordin prudential, de politică monetară și de întărire a stabilității financiare adoptate de-a lungul timpului de către Banca Națională.

În primul rând, instituțiile de credit din România nu au expuneri pe produse financiare care se află la originea acestor turbulențe (instrumente „subprime”). Acest fapt se datorează îndeosebi profitabilității oferite de marjele ample de dobândă practicate pe piața internă, precum și expansiunii rapide a creditării prin produse bancare tradiționale.

În al doilea rând, covârșitoarea majoritate a băncilor care funcționează în România, inclusiv cele cu capital străin, sunt persoane juridice supuse autorizării, reglementării și supravegherii prudențiale de către Banca Națională. Aceste bănci, ca de altfel și filialele băncilor străine care au sediul principal în alte țări ale Uniunii Europene, se supun standardelor prudențiale și de capitalizare Basel II.

În al treilea rând, unele reglementări ale Băncii Naționale au fost de multe ori mai restrictive decât cele prevăzute de standardele Basel II. Mai concret, cerințele de capital inițial pentru autorizarea unei instituții de credit din România sunt aproximativ duble față de nivelul minim impus prin reglementările Uniunii Europene. Mai mult, merită semnalat faptul că reprezentanții BNR sunt implicați la nivelul structurilor comunitare competente în procesul de analiză și ameliorare a reglementărilor comunitare privitoare la

arhitectura sistemului financiar.

Nu în ultimul rând, nivelul rezervelor minime obligatorii se menține în continuare ridicat (20% pentru pasivele denominate în lei cu scadență de până la doi ani și, respectiv, 40% pentru cele denominate în valută). Pe lângă rolul de moderare a vitezei de creștere a creditului, rezervele minime obligatorii îndeplinesc rolul prudential de menținere a unui nivel corespunzător de lichiditate de către instituțiile de credit.

Sunt de semnalat și măsurile de temperare a creșterii creditării adoptate recent de Banca Națională, având drept obiectiv o dinamică a creditării sustenabilă pe termen mai îndelungat. Aceste măsuri devin mai utile în contextul persistenței turbulențelor pe piețele financiare internaționale. De altfel, lichiditatea din sistemul instituțiilor de credit din România, deși în scădere relativă comparativ cu anii anteriori, se află la un nivel adecvat pentru buna funcționare a piețelor, iar BNR dispune de instrumentele și mecanismele necesare asigurării lichidității în conformitate cu normele europene în materie.

Cele de mai sus arată un risc relativ limitat de contaminare a sistemului bancar românesc ca urmare a turbulențelor actuale de pe piețele financiare internaționale. Totuși, eventuale efecte adverse se pot manifesta și în țara noastră. Între acestea sunt de enumerat:

- volatilitatea mai pronunțată a cursului de schimb, asemănător tendințelor din celelalte țări din regiune, în condițiile reducerii apetitului pentru risc al investitorilor pe piețele emergente;
- creșterea în continuare a costului finanțării externe și reducerea volumului acestuia; moderarea posibilă a volumului intrărilor autonome de capital și eventuale repatrieri anticipate ale capitalurilor fructificate;
- posibila decelerare a cererii pentru exporturi românești ca urmare a reducerii perspectivelor de creștere economică în celelalte țări membre ale Uniunii Europene.

Față de aceasta, printre zonele care vor avea cel mai mult de suferit în urma deprecierii leului și creșterii inflației se află majoritatea companiilor cu o rată înaltă de capital împrumutat și companiile din sectoarele economiei care se bazează masiv pe achizițiile din străinătate. Creșterea costului finanțării va tempera

și avântul creditării. Clienții băncilor au început deja să simtă efectele, deoarece mai multe bănci au operat o majorarea dobânzilor la credite. Afectate sunt nu numai împrumuturile în lei, ci și cele în euro, unde scumpirea suportată de clienți are drept cauză creșterea costurilor de refinanțare ale băncilor. În plus, într-o perioadă de criză de lichidități pe piețele internaționale, băncile europene dau ceva mai greu bani cu împrumut instituțiilor de credit din piețele emergente.

Chiar dacă în România efectele crizei financiare par a nu se resimți în sectorul bancar, conform declarațiilor oficiale statul este pregătit să ia măsurile necesare (măsuri adoptate și de alte state) respectiv să furnizeze lichidități și să întărească schemele și mijloacele de garantare.

De aceea pare paradoxal faptul că a început sarabanda evaluărilor internaționale ale agențiilor de rating. Standard & POOR's a coborât cu o treptă ratingurile României pentru împrumuturile în valută și a scos-o din categoria statelor care au calificative din categoria "investment grade". Alte agenții de rating au continuat să scadă indicii aferenți României, emițând ipoteza unui pericol iminent în economia țării.

Față de această situație, pentru evitarea unei adevărate intrări în criză au fost adoptate de guvern, măsuri care să convergă către aceleași obiective:

- i) reducerea trendului inflaționist;
- ii) ne-escaladarea deficitului bugetar;
- iii) restaurarea încrederii operatorilor economici;
- iv) măsuri de prevenire a unei posibile creșteri a șomajului.

Analizele au arătat încă o dată nevoia, mai mult decât imperativă, de protejare a stabilității economiei românești, pe fondul crizei financiare internaționale.

Au fost luate deja măsuri pentru a contracara accentuarea dezechilibrelor macroeconomice și pentru a menține o limită sustenabilă a plăților care se fac din buget, dar în această perioadă, în care se întrevăd dificultăți la scară internațională în plan financiar și economic, politicile bugetare trebuie să fie direcționate cu precădere spre stimularea investițiilor (astfel încât să se păstreze și creeze locurile de muncă) și în paralel spre diminuarea consumului.

Peste tot în țările cu economie de piață, guvernul alocă fonduri publice pentru susținerea investițiilor pentru a stimula creșterea economică, atât pe termen scurt, cât și pe termen mediu și lung. Pe termen scurt, s-a hotărât folosirea mai eficientă și amplă a fondurilor de garantare pentru IMM și folosirea Eximbank ca

instituție de credit și garantare pentru sectorul IMM. De asemenea, s-a decis la nivelul guvernului introducerea unor măsuri suplimentare pentru anul viitor pentru stimularea investițiilor, care se încadrează în politica ajutorului de stat permis de legislația UE, care va crește de peste patru ori față de bugetul din 2008, la aproape 1 miliard lei. O treime din valoarea ajutorului de stat, care va atinge aproape 1 miliard de lei în 2009, va fi repartizat pentru sectorul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, unde se va subvenționa dobânda, în cadrul unei scheme de minimis. Celelalte două treimi vor fi direcționate pe proiecte de investiții mari, destinate întreprinderilor mari, creatoare de locuri de muncă și de valoare adăugată.

Pe termen mediu și lung, s-a decis acordarea unei deduceri suplimentare pentru activitățile de cercetare-dezvoltare, în proporție de 20% din cheltuielile eligibile pentru aceste activități, astfel încât să se impulsioneze progresul tehnic și tehnologic și capacitatea de absorbție a rezultatelor cercetării și inovării. Vor fi analizate și prioritizate obiectivele de investiții, în urma deciziei ca infrastructura să reprezinte prioritatea numărul 1 în perioada imediat următoare. Prioritară va fi și continuarea proiectelor începute în acest an pentru agricultură, prevenirea inundațiilor și a efectelor secetei. Va fi impulsionată capacitatea de absorbție efectivă a fondurilor europene pre-alocate, prin monitorizarea atentă a programelor aprobate și prin accelerarea procedurilor de contractare.

Se va încerca limitarea cererii interne de consum în perioada de criză, pentru a nu mări problemele financiare generate de deficitul de cont curent sau de eventuale speculații financiare.

De asemenea, Guvernul a decis, în ședința din 14 octombrie 2008, creșterea plafonului de garantare a depozitelor pentru persoanele fizice de la 20.000 la 50.000 de euro pentru o perioadă de cel puțin un an.

La nivelul Guvernului a fost stabilit, totodată, un set de măsuri în scopul susținerii Bursei, având în vedere că piața de capital din România a resimțit efectele crizei financiare internaționale. Prin modificarea Codului Fiscal, Guvernul a adoptat măsuri ce vizează sporirea încrederii în piața de capital, prin încurajarea investitorilor români și străini să participe la tranzacțiile pe Bursa de Valori București. Măsurile sunt complementare celor întreprinse de C.N.V.M și B.V.B, ca instituții abilitate în domeniu.

Astfel, în anul 2009, profitul realizat de persoanele juridice române și străine din tranzacționarea titlurilor de participare pe

	piața autorizată și supravegheată de C.N.V.M. nu va fi impozitat. Tot pentru anul fiscal 2009 impozitul calculat cu cotele de impozit de 1% respectiv 16% asupra câștigurilor obținute de persoanele fizice de pe piața de capital va fi suspendat. În anul 2009, nici câștigurile realizate de persoanele fizice nerezidente din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise, nu vor fi impozitate. De asemenea, ca măsură de atragere a capitalurilor din alte state, s-a prevăzut ca veniturile obținute de organismele nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică să nu reprezinte venituri impozabile din România. Veniturile obținute de nerezidenți din tranzacționarea instrumentelor financiare derivate nu se impun în România. Următoarele măsuri care sunt necesar a fi luate se referă la societățile comerciale, care se caracterizează printr-o situație economico-financiară deficitară, temporară, accentuată de lipsa de lichidități, datorată faptului că au o structură de producție orientată preponderent spre export sau o dependență semnificativă de materii prime din import. Situația acestor operatori economici este cu atât mai dificilă cu cât au un grad de îndatorare ridicat, un număr semnificativ de personal angajat și o perspectivă certă pentru creșterea cheltuielilor ca urmare a creșterii prețurilor la energie și gaze naturale. În această perioadă companiile românești își revizuiesc structura costurilor și a personalului și vor realiza disponibilizări ca urmare a crizei financiare internaționale, urmând ca în etapa următoare să decidă sistarea procesului de fabricație și chiar declanșarea procedurii de faliment ca urmare a blocajului financiar creat.
2. Schimbări preconizate	În contextul economic descris mai sus, în etapa a doua de prevenire a efectelor crizei economice financiare mondiale, sunt necesare unele măsuri de sprijin al societăților comerciale, care se pot constitui întâi din acordarea unui ajutor de salvare, constând în emiterea de garanții în vederea preluării de credite sau pentru plata furnizorilor de materii prime și utilități sau acordarea de împrumuturi cu dobândă la nivelul dobânzii de referință comunicat de Comisia Europeană pentru România. Întrucât măsurile de salvare au ca scop sprijinirea societăților pe termen scurt, de până la 6 luni de la preluarea primei rate din creditul acordat, urmează ca în situația în care societățile nu au capacitatea financiară de a restitui creditele garantate sau creditele preluate de la AVAS, să se întocmească planurile de restructurare în vederea viabilizării sau să se treacă la implementarea procedurii

	de lichidare a societății comerciale. Măsurile de sprijin financiar vor fi limitate la minimum necesar, oferind societăților posibilitatea depășirii crizei de lichidități sau insolvabilitate tehnică. Ținând cont de faptul că din analizele realizate de specialiști și chiar de Ministerul Economiei și Finanțelor rezultă faptul că anul viitor se întrevide un nivel de colectare a taxelor și impozitelor, foarte scăzut se impun măsuri de sprijin al societăților comerciale pentru plata eșalonată și/sau eventual pentru scutirea unui volum din majorările și penalitățile (dobânzile) acumulate, în aplicarea art.125 din Codul de Procedură Fiscală, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Aceste măsuri constituie ajutor de stat și trebuie tratate, analizate și aprobate conform procedurilor naționale în domeniul ajutorului de stat. Având în vedere faptul că situația de criză financiară mondială este temporară, limitată în timp, și măsurile de sprijin financiar vor avea caracter temporar, urmând ca statul să permită analizarea circumstanțelor care au dat naștere dificultăților și elaborarea unui plan potrivit pentru remedierea acestora. Cu alte cuvinte ajutorul oferă societății un scurt răgaz, nu mai mare de 6 luni pentru a lua o decizie în vederea întocmirii unui program de restructurare sau a declanșării procedurii de lichidare. De asemeni în situația schemei de ajutor de stat pentru stimularea creșterii economice prin sprijinirea realizării de investiții, criteriile de monitorizare vor respecta regulamentele comunitare în materie. Măsurile structurale care nu necesită acțiune imediată, cum ar fi participarea iremediabilă și automată a statului la fondurile proprii ale întreprinderii, nu pot fi finanțate din ajutor de salvare. Întrucât Comisia Europeană a anunțat ca va analiza în luna noiembrie posibilitatea de sprijin a operatorilor economici, ca etapă ulterioară rezolvării problemelor din instituțiile financiare, măsurile de sprijin financiar propuse prin prezentul act normativ se vor circumscrie noilor reglementări, iar ajutoarele de stat acordate unui agent economic vor fi analizate pe principiul cumulării, astfel încât să nu fie depășit nivelul maxim al ajutorului de salvare și nici intensitatea ajutorului de stat pentru restructurare sau investiții.
3. Alte informații (**)	Măsurile de sprijin financiar vor fi comunicate cu respectarea prevederilor OUG nr.117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, cu modificările și completările ulterioare, Comisiei Europene și se vor aplica numai după obținerea avizelor/aprobărilor necesare.

De precizat este faptul că în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (b) din tratat, Comisia poate autoriza ajutoarele de stat menite „să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru”. Situația actuală poate permite aprobarea de măsuri excepționale — intervenții structurale de urgență, protecția drepturilor terților (de exemplu a creditorilor) și măsuri de salvare care pot eventual să se aplice pentru o perioadă mai lungă de 6 luni.

Atunci când există o perturbare gravă a economiei unui stat membru, astfel cum se descrie mai sus, nu se poate invoca articolul 87 alineatul (3) litera (b) pe o perioadă nedeterminată, ci numai atâta vreme cât situația de criză justifică aplicarea acestuia. Acest lucru implică necesitatea ca toate schemele generale instituite în temeiul acestui articol, de exemplu sub forma unei scheme de garantare sau de recapitalizare, să fie revizuite periodic și să fie sistate imediat ce situația economică a statului membru în cauză permite acest lucru. Din aceste considerente AVAS va monitoriza permanent stadiul implementării măsurilor de salvare/restructurare stabilite prin programele operatorilor economici, sistând ajutorul atunci când acesta nu se mai justifică. Chiar dacă trebuie să admitem faptul că încă nu se cunoaște intervalul de timp cât vor continua dificultățile extraordinare cu care se confruntă în prezent piețele financiare și că poate fi indispensabil, pentru a restabili încrederea, să se sugereze faptul că o măsură va continua să fie aplicată până la încetarea crizei, considerăm că este necesar, pentru a garanta compatibilitatea oricărei scheme generale cu regimul ajutoarelor de stat, ca în urma monitorizării permanente AVAS să revizuiască situația cel puțin semestrial și să prezinte un raport Comisiei privind rezultatele analizei respective.

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	Din punct de vedere socioeconomic proiectul de act normativ își propune salvarea temporară a operatorilor economici care au producție contractată la export, care au dificultăți în preluarea unor credite pentru achiziția de materii prime și materiale și care au un grad de îndatorare ridicat. Ca și efecte socioeconomice se poate evidenția faptul că prin aceste măsuri se mențin în funcțiune o serie de operatori economici cu dificultăți financiare, până la depășirea perioadei de criză și/sau până la întocmirea și aprobarea unui plan de restructurare/lichidare. Aceasta ar conduce și la păstrarea locurilor de muncă pe o perioadă determinată, până la găsirea celor mai bune soluții de redresare a activității agentului economic.
1. Impactul macroeconomic	Din punct de vedere macroeconomic se propune păstrarea în circuitul economic a unor societăți pe perioada crizei financiare mondiale. Având în vedere faptul că unele măsuri vor consta în sprijinirea societăților comerciale, cu credite pentru implementarea programelor de investiții tehnologice și de mediu, mediul macroeconomic va beneficia de ajustări structurale care vor contribui la dezvoltarea regiunii.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Din punctul de vedere al mediului de afaceri, proiectul de act normativ prevede sprijinirea temporară a operatorilor economici, până la depășirea situației de criză generată de imposibilitatea accesării creditelor datorită costurilor prea mari sau a condițiilor de creditare solicitate. De asemenea vor fi sprijiniți operatorii economici pentru asigurarea fondurilor necesare achiziționării materiilor prime și utilităților în vederea derulării normale a fluxului tehnologic.
3. Impactul social	Din punct de vedere social, actul normativ va asigura măsuri de sprijin financiar în vederea depășirii efectelor crizei economice, pentru păstrarea locurilor de muncă și nu în ultimul rând pentru crearea de locuri de muncă suplimentare prin implementarea sau finalizarea proiectelor de investiții începute.
4. Impactul asupra mediului	
5. Alte informații	

Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Pentru susținerea măsurii de salvare este necesară alocarea de la bugetul de stat a sumei de 400.000 mii lei, în bugetul AVAS pe anii 2009,2010, care va monitoriza implementarea sistemului de ajutor de stat prevăzut în prezentul proiect de act normativ, în calitate sa de ordonator principal de credite.

Pentru susținerea măsurilor din schema pentru stimularea creșterii economice prin sprijinirea realizării de investiții, nu vor fi necesare alocări de la bugetul de stat, sumele colectate fiind purtătoare de dobânzi, ceea ce va asigura venituri suplimentare.

-Mil lei-

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i) impozit pe profit ii) impozit pe venit b) bugete locale: i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal		+350	+50			

(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale		+350	+50			
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						
1. Proiecte de acte normative suplimentare	După aprobarea prezentului proiect de act normativ este necesară elaborarea Normelor metodologice de aplicare a acestuia.					
2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie	În luna octombrie 2008, Comisia Europeană a emis Comunicarea despre depășirea crizei financiare – Planul de acțiune european. Acest plan a luat în calcul faptul că în baza experienței comunitare, cele 27 de state membre au adoptat măsuri pentru sistemul bancar european, bazat în principal pe asigurarea lichidităților, ținând cont de criza fără precedent prin care trece sistemul financiar internațional, Având în vedere faptul că în etapa următoare criza economică va afecta pe scară largă economiile statelor membre, activitățile economice și numărul de locuri de muncă, reducând ratele profiturilor pe termen mediu, cu impact semnificativ în anul 2009 și 2010; Ținând cont de faptul că apetitul pentru investiții a scăzut datorită riscurilor existente; Luând în considerare faptul că productivitatea muncii a scăzut iar inovația și înnoirea producției va suferi, Comisia Europeană își propune să elaboreze un plan care să dezvolte trei direcții principale:					

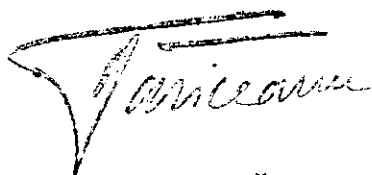
	- Arhitectura unei noi piețe financiare la nivel european; - Diminuarea impactul în economia reală; - Un răspuns global la criza financiară. Una dintre măsurile asupra cărora se concentrează Comisia Europeană este aceea de limitare a efectelor crizei asupra statelor membre recent aderate, prin asigurarea asistenței financiare substanțiale pe termen mediu, împreună cu FMI. În ceea ce privește diminuarea impactului crizei financiare în economia reală, care se poate manifesta sub forma creșterii nivelului de șomaj, reducerea cererii pentru bunuri și servicii etc. și care poate afecta operatori economici de toate mărimile, Comisia Europeană apreciază că trebuie luate măsuri pe termen scurt pentru restructurarea programului de reforma aferent agendei Lisabona. Astfel, planul care urmează a fi propus pe 26 noiembrie va include măsuri menite să preîntâmpine recesiunea economică. În acest sens Comisia analizează posibilitățile de a oferi noi finanțări și de a găsi noi utilizări pentru fondurile existente, permițând totuși statelor membre să ia măsuri, cu consultarea experților comunitari.	
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente		
4. Evaluarea conformității:		
Denumirea actului sau documentului comunitar, numărul, data adoptării și data publicării		
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente		
6. Alte informații		

Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ va fi discutat cu reprezentanții organizațiilor sindicale și patronale.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu e cazul
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	a) Consiliul Legislativ — s-a obținut avizul nr.1549/2008; b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării – nu este cazul; c) Consiliul Economic și Social – Proiectul actului normativ a fost transmis membrilor Comisiei de Dialog Social a Instituției și a fost depus la Consiliul Economic și Social, cu adresa nr.P/7418/02.12.2008;

	d) La Consiliul Concurenței a fost transmisă în data de 12 noiembrie 2008. Până la data transmiterii spre avizare instituțiilor implicate a fost consultată Comisia Europeană. În urma observațiilor formulate de Comisia Europeană și transmise AVAS prin adresa Misiunii Permanente a României la Uniunea Europeană, am refăcut textul ordonanței pe care îl supunem avizării instituțiilor avizatoare. Anexam răspunsul final primit de la Reprezentanța Permanentă a României la Uniunea Europeană e) Curtea de Conturi – nu este cazul;
6. Alte informații	Nu e cazul
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect
3. Alte informații	
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	
2. Alte informații	

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului privind măsurile de sprijin financiar acordat de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului agenților economici din portofoliu, în vederea depășirii efectelor crizei economice financiare mondiale.

PRIM-MINISTRU

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Tăriceanu', is written over a horizontal line. The signature is stylized and cursive.

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU